

2024/1350

22.5.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1350

ze dne 14. května 2024,

kterým se zřizuje rámec Unie pro přesídlování a humanitární přijímání a mění nařízení (EU) 2021/1147

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. d) a g) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada ve svých závěrech ze dne 10. října 2014 nazvaných „Přijetí opatření pro lepší řízení migračních toků“ uznala, že při zohlednění úsilí vynakládaného členskými státy, jež jsou migračními toky zasaženy, by měly k přesídlování spravedlivě a vyváženě přispívat všechny členské státy.
- (2) Toto nařízení je založeno na úplném uplatňování a začlenění Úmluvy Organizace spojených národů ze dne 28. července 1951 o právním postavení uprchlíků, doplněné Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“).
- (3) K doplnění dalších legálních cest by měl být zřízen rámec Unie pro přesídlování a humanitární přijímání (dále jen „rámec Unie“). Rámec Unie by měl nejzranitelnějším státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, poskytnout přístup k trvalému řešení v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.
- (4) Valné shromáždění Organizace spojených národů (OSN) dne 19. září 2016 naléhavě vyzvalo státy k tomu, aby vystupňovaly své úsilí v oblasti přesídlování, a předestřelo koncepci uceleného rámce pro reakci na situaci uprchlíků, podle něž mají státy usilovat o poskytování míst pro přesídlení uprchlíků a další zákonných cest v takovém měřítku, které umožní uspokojení každoročních potřeb týkajících se přesídlování stanovených Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR). V globálním paktu o uprchlících, který dne 17. prosince 2018 přijalo Valné shromáždění OSN, se stanoví, že od států budou požadovány dobrovolné příspěvky na vytvoření programů pro přesídlování nebo na rozšíření oblasti působnosti a rozsahu a zvýšení jejich kvality.
- (5) Ve svém sdělení o Evropském programu pro migraci ze dne 13. května 2015 Komise stanovila potřebu společného přístupu k udělování ochrany vysídleným osobám, které potřebují ochranu prostřednictvím přesídlení.
- (6) Ve svém doporučení členským státům ze dne 8. června 2015 k Evropskému programu přesídlování Komise doporučila, aby přesídlování vycházelo ze spravedlivého distribučního klíče. Následovaly závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. července 2015 o přesídlení 22 504 osob, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím mnohostranných a vnitrostátních programů. Počet míst pro přesídlení byl

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125, 21.4.2017, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. C 207, 30.6.2017, s. 67.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2024.

rozdělen mezi členské státy a Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko v souladu se závazky uvedenými v příloze zmíněných závěrů.

- (7) Dne 15. prosince 2015 Komise členskými státy a přidruženými státy zaslala doporučení pro dobrovolný program humanitárního přijímání s Tureckem, v němž navrhla, aby zúčastněné státy přijaly osoby vysídlené v důsledku konfliktu v Sýrii, které potřebují mezinárodní ochranu.
- (8) Komise ve svém sdělení ze dne 6. dubna 2016 nazvaném „Směrem k reformě společného evropského azylového systému a posilování legálních cest do Evropy“ oznámila, že hodlá vypracovat návrh strukturovaného systému přesídlování, který by formuloval politiku Unie v oblasti přesídlování a přinesl společný přístup k bezpečnému a legálnímu příchodu do Unie pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.
- (9) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 12. dubna 2016 o situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci podtrhl potřebu stálého celounijního programu pro přesídlování, který by zajistil přesídlení významného počtu uprchlíků s ohledem na celkový počet uprchlíků usilujících o získání mezinárodní ochrany v Unii.
- (10) Dne 27. září 2017 adresovala Komise členskými státy doporučení o posílení legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu. V reakci na toto doporučení se členské státy zavázaly nabídnout 50 039 míst pro přesídlení.
- (11) Na základě stávajících iniciativ a v kontextu stávající mezinárodní architektury by měl být vytvořen stabilní a spolehlivý rámec Unie pro přijímání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, jenž má být prováděn v souladu s plánem Unie pro přesídlování a humanitární přijímání (dále jen „plán Unie“), který by měl plně respektovat konkrétní údaje členských států, pokud jde o jejich závazky.
- (12) Rámec Unie by měl být zasazen do kontextu mezinárodního úsilí v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání. Příspěvek rámce Unie k naplnění celosvětových potřeb v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání by měl pomoci posílit partnerství Unie se třetími zeměmi s cílem projevit solidaritu se zeměmi v regionech, do nichž byl vysídlen velký počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu, tím, že se pomůže zmírnit tlak na tyto země, posílí kapacita uvedených zemí pro zlepšení podmínek pro přijímání a mezinárodní ochranu a sníží neoprávněný a nebezpečný pohyb státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti potřebujících mezinárodní ochranu, a to v kontextu migrace.
- (13) S cílem přispět ke zintenzivnění úsilí v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání a snížit rozdíly mezi vnitrostátní praxí a postupy pro přesídlování, měl by být stanoven společný postup spolu se společnými kritérii způsobilosti a důvody odmítnutí přijetí, jakož i společné zásady týkající se statusu, který má být udělen přijatým osobám.
- (14) Společné postupy přijímání by měly vycházet z dosavadních zkušeností a norem členských států a případně UNHCR v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání.
- (15) Přijímáním rodinných příslušníků státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, jež legálně pobývají v členském státě, nebo občanů Unie by neměla být dotčena práva stanovená ve směrnici Rady 2003/86/ES⁽⁴⁾ či směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES⁽⁵⁾ ani vnitrostátní právo týkající se sloučení rodiny. Toto přijímání by se proto mělo zaměřit na rodinné příslušníky, kteří nespádají do oblastí působnosti uvedených směrnic nebo příslušného vnitrostátního práva nebo na ty, kteří by nemohli být sloučeni se svými rodinami z jiných důvodů.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (16) V zájmu zachování celistvosti rodiny by všichni rodinní příslušníci, v souvislosti s nimiž má členský stát v úmyslu provést postup přijímání, kteří jsou způsobilí a na něž se nevztahují důvody pro odmítnutí, měli být v zásadě a v co největší míře přijímáni společně. Pokud to není možné, rodinní příslušníci, kteří nebyli přijati společně, by měli být přijati co nejdříve v pozdější fázi. Při stanovování parametrů určité rodiny, na níž závisí státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, jak je uvedeno v tomto nařízení, by členské státy měly uznat, že širší vztahy mohou být poslední obrannou linií osob, které jsou, pokud jde o přežití, psychologickou podporu a emocionální péči, odkázány výhradně na rodinu.
- (17) Členské státy by měly mít možnost si zvolit, v souvislosti s kým postup přijímání provést, a to i na základě uvážení ohledně složení rodiny. Při této volbě by měly členské státy respektovat zásadu celistvosti rodiny. Členské státy by měly mít možnost požadovat po státních příslušnících třetích zemí a osobách bez státní příslušnosti, aby prokázali existenci rodinného vztahu.
- (18) Pojmem „nebezpečí pro veřejné zdraví“ se rozumí nemoc s epidemickým potenciálem, ve smyslu Mezinárodního zdravotního řádu Světové zdravotnické organizace.
- (19) Postup přijímání se skládá z těchto fází: v příslušných případech postoupení případu, identifikace, registrace, posouzení a ukončení postupu přijímání, a dále v případě přesídlení rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany, a v případě humanitárního přijímání rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany nebo humanitárního statusu v souladu s vnitrostátním právem.
- (20) Dosažením kladného závěru o ukončení postupu přijímání se rozumí, že členský stát, který dospěl k tomuto závěru, osobu, v souvislosti s níž byl prováděn postup přijímání pro účely přesídlení nebo humanitárního přijímání, akceptoval k přijetí. Dosažením negativního závěru o ukončení postupu přijímání se rozumí, že tato osoba nebyla daným členským státem akceptována k přijetí.
- (21) Před udělením mezinárodní ochrany by mělo být provedeno úplné posouzení potřeby mezinárodní ochrany státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti.
- (22) V případě mimořádného přijímání by se mělo posouzení požadavků pro přijetí stanovených podle tohoto nařízení zrychlit. Mimořádné přijímání by nemělo být nezbytně spojeno s regiony nebo třetími zeměmi, z nichž se má přijímání podle tohoto nařízení uskutečnit. Všechny členské státy by měly být vybízeny, aby nabízely místa pro mimořádné přijetí.
- (23) Postup přijímání by měl být dokončen co nejdříve, přičemž je třeba zajistit, aby členské státy měly dostatek času pro náležité přezkoumání jednotlivých případů. Členské státy by měly vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby bylo zajištěno, že státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, v souvislosti s nimiž bylo dosaženo kladného závěru o ukončení postupu přijímání, vstoupí na jejich území nejpozději dvanáct měsíců ode dne tohoto závěru.
- (24) Veškeré osobní údaje osob, kterým byla udělena mezinárodní ochrana nebo vnitrostátní humanitární status v souladu s tímto nařízením, by měly být uchovávány po dobu pěti let ode dne registrace na vnitrostátní úrovni. Uvedené pětileté období by mělo být pro účely postupu přijímání považováno za dostatečné vzhledem k tomu, že většina těchto osob už bude pobývat v Unii několik let a už bude mít státní občanství členského státu. Vzhledem k tomu, že státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti, kterým v průběhu tří let předcházejících přijetí bylo odmítnuto přijetí do některého členského státu, protože existovaly opodstatněné důvody domnívat se, že by představovali nebezpečí pro společnost, veřejný pořádek, bezpečnost nebo veřejné zdraví členského státu, který posuzoval spis týkající se přijetí, nebo na základě záznamu vydaného v Schengenském informačním systému nebo ve vnitrostátní databázi členského státu za účelem odepření vstupu, by podle tohoto nařízení mělo být odmítnuto přijetí, by jejich údaje měly být uchovávány po dobu tří let od data, kdy bylo dosaženo negativního závěru o ukončení postupu přijímání. Vzhledem k tomu, že státním příslušníkům třetích zemí, kteří v průběhu tří let předcházejících přijetí neudělili svůj souhlas s přijetím do určitého členského státu nebo tento souhlas následně vzali zpět, by v souladu s tímto nařízením mohlo být odmítnuto přijetí, údaje by měly být uchovávány po dobu tří let od data ukončení. Doba pro uchovávání by měla být kratší v určitých zvláštních případech, kdy není třeba osobní údaje uchovávat tak dlouho. Osobní údaje státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti by měly být okamžitě a trvale vymazány, jakmile tato osoba získá občanství členského státu.
- (25) Neexistuje právo žádat o přijetí nebo být přijat členským státem. Členské státy navíc nemají povinnost přijmout určitou osobu podle tohoto nařízení.

- (26) Přesídlení by mělo být primárním druhem přijímání, doplněným ve vhodných případech humanitárním přijímáním a mimořádným přijímáním jako řešením za specifických okolností.
- (27) Rámec Unie by měl být zaměřen na to, aby všechny členské státy přispívaly k provádění plánu Unie a stupňovaly své úsilí v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání s cílem významně přispět k plnění celosvětových potřeb v oblasti přesídlování, včetně mimořádných případů.
- (28) Za tímto účelem by měl Azylový, migrační a integrační fond zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1147⁽⁶⁾ poskytnout cílenou pomoc ve formě finančních pobídek za každou osobu přijatou v souladu s rámcem Unie, jakož i na podporu opatření na zřízení vhodné infrastruktury a služeb pro provádění tohoto rámce Unie.
- (29) Agentura Evropské unie pro azyl (dále jen „Agentura pro azyl“) zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303⁽⁷⁾ by měla podporovat členské státy na jejich žádost a v souladu se svým mandátem při provádění plánu Unie, například prostřednictvím pomoci těmto státům při provádění určitých prvků postupu přijímání a prostřednictvím koordinace technické spolupráce a usnadňování sdílení infrastruktury mezi nimi.
- (30) Je třeba podporovat sdílení osvědčených postupů mezi aktéry v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání na příslušných fórech, včetně konzultací o otázkách přesídlování a doplňkových možnostech.
- (31) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení rámce Unie by měly být Radě svěřeny prováděcí pravomoci pro vytvoření a pozměnění dvouletého plánu Unie, který stanoví celkový počet osob, které mají být přijaty, a uvádí, jaká část z tohoto počtu osob by měla být vyhrazena na přesídlování, humanitární přijímání a mimořádné přijímání, podrobné údaje o účasti členských států na plánu Unie a jejich příspěvky k celkovému počtu osob, které mají být přijaty, popis konkrétní skupiny nebo skupin osob, na které by se měl plán Unie vztahovat, a upřesnění regionů nebo třetích zemí, z nichž se má přijímání uskutečnit.
- (32) Svěření těchto prováděcích pravomocí Radě je odůvodněno skutečností, že se týkají vnitrostátních výkonných pravomocí ohledně přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států.
- (33) Změny plánu Unie s cílem reagovat na nové okolnosti by mohly zahrnovat příspěvky ve vztahu k novým regionům či třetím zemím, které v plné míře respektují údaje, které členské státy na dobrovolném základě uvedly ve Výboru na vysoké úrovni pro otázky přesídlování a humanitárního přijímání (dále jen „výbor na vysoké úrovni“), prostřednictvím přerozdělení stávajících nebo nových příspěvků.
- (34) Tyto prováděcí pravomoci by se měly vykonávat na návrh Komise, jež stanoví celkový počet osob, které mají být přijaty, a určení regionů nebo třetích zemí, z nichž se má přijímání uskutečnit, který v plné míře respektuje údaje, které členské státy na dobrovolném základě uvedou ve výboru na vysoké úrovni před předložením návrhu. Komise by měla předložit svůj návrh plánu Unie současně se svým návrhem ročního rozpočtu Unie v roce předcházejícím dvouletému období, v němž se má plán Unie provádět. Komise by v případě potřeby měla předložit svůj návrh na změnu plánu Unie současně s odpovídajícím návrhem opravného rozpočtu. Rada by měla usilovat o přijetí návrhu ve lhůtě dvou měsíců.
- (35) Ustanovení týkající se obsahu mezinárodní ochrany obsažená v *acquis* v oblasti azylu by se měla použít od okamžiku, kdy přijatá osoba, které byla udělena mezinárodní ochrana, vstoupí na území dotčeného členského státu nebo, pokud byla dotčené osobě udělena mezinárodní ochrana po jejím vstupu na území členského státu, od okamžiku, kdy by byla této osobě udělena mezinárodní ochrana.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1147 ze dne 7. července 2021, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond (Úř. věst. L 251, 15.7.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1).

- (36) Pro úspěšný postup přijímání je důležitá integrace přijatých osob do hostitelské společnosti. Přijaté osoby by měly mít stejný přístup k integračním opatřením jako osoby požívající mezinárodní ochrany v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347⁽⁸⁾. Členské státy by měly mít možnost požadovat účast na těchto integračních opatřeních, pouze pokud jsou tato integrační opatření snadno přístupná, dostupná a bezplatná. Je-li to považováno za proveditelné, měly by členské státy rovněž státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti nabízet orientační program před odjezdem. Tento program by mohl zahrnovat informace o jejich právech a povinnostech, jazykové kurzy a informace týkající se sociální, kulturní a politické situace v členském státě. Tyto informace by mohly být rovněž poskytovány po vstupu na území dotčeného členského státu nebo být zahrnuty do integračních opatření, a to se zohledněním konkrétních zranitelností přijaté osoby. Členské státy by rovněž měly mít možnost připravit orientační programy po příchodu uzpůsobené potřebám přijatých osob s cílem provázet tyto osoby především při osvojování jazyka hostitelského členského státu, při vzdělávání a přístupu na pracovní trh, a to se zohledněním jejich konkrétních zranitelností. V režimu, který si stanoví členské státy, by měly být do provádění těchto programů pokud možno zapojeny dotčené subjekty a osoby, jako jsou místní orgány a již přijaté osoby.
- (37) Mělo by být odrazováno od druhotného pohybu všech osob, které byly přijaty podle tohoto nařízení, a to i pokud byl podle vnitrostátního práva udělen humanitární status. Členské státy by měly v rámci unijního práva a politik účinně spolupracovat a bez zbytečného odkladu zpětně přebírat osoby, které byly přijaty v souladu s tímto nařízením, zjistí-li se, že se nacházejí v členském státě, ve kterém nemají právo na pobyt.
- (38) Aniž je dotčeno právo požádat o mezinárodní ochranu, mohou členské státy v případě humanitárního přijímání dospět k závěru o přijetí státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti na své území na základě počátečního posouzení a přiznat dané osobě humanitární status podle vnitrostátního práva.
- (39) Humanitární status podle vnitrostátního práva by měl stanovit práva a povinnosti rovnocenné právům a povinnostem stanoveným v článcích 20 až 26 a v článcích 28 až 35 nařízení (EU) 2024/1347 pro osoby požívající doplňkové ochrany. Tento status by měl být odebrán pouze v případě, kdy se po rozhodnutí o přiznání tohoto statusu objeví nové okolnosti nebo nový důkaz týkající se způsobilosti dané osoby.
- (40) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351⁽⁹⁾, s cílem komplexně reflektovat úsilí jednotlivých členských států by měl být ve Výroční zprávě o azylu a migraci při hodnocení celkové situace v Unii zohledněn počet státních příslušníků třetích zemí přijatých členskými státy prostřednictvím programů Unie a vnitrostátních programů pro přesídlení nebo přijímání osob z humanitárních důvodů.
- (41) Vzhledem k odborným zkušenostem UNHCR při zprostředkování různých forem přijímání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, ze třetích zemí, do nichž byly vysídleny, v členských státech, jež jsou ochotny je přijmout, by měl UNHCR i nadále plnit klíčovou úlohu, pokud jde o použití rámce Unie. Vedle UNHCR by mělo být možné požádat o pomoc členskými státy při provádění rámce Unie i mezinárodní aktéry, jako je například Mezinárodní organizace pro migraci.
- (42) Měl by být vytvořen výbor na vysoké úrovni za účelem konzultací o provádění rámce Unie se zúčastněnými stranami. Výbor na vysoké úrovni by měl poskytovat poradenství Komisi v otázkách týkajících se provádění rámce Unie, a to i ohledně doporučeného počtu osob, jež mají být přijaty, a regionů nebo třetích zemí, z nichž má k přijímání dojít, se zohledněním prognózy UNHCR týkající se celosvětových potřeb v oblasti přesídlování. Výbor na vysoké úrovni by měl mít možnost vydávat doporučení. Komise by měla vyzvat členské státy, aby na zasedání výboru na vysoké úrovni na dobrovolném základě uvedly podrobné údaje o své účasti, včetně druhu přijímání a zemí, ze kterých budou přijímat, a o svých příspěvcích k celkovému počtu osob, které mají být podle plánu Unie přijaty.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu udělené ochrany, o změně směrnice Rady 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

- (43) Úsilí v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání vyvíjené členskými státy podle tohoto nařízení by mělo být podpořeno odpovídajícím financováním ze souhrnného rozpočtu Unie. S cílem umožnit řádné a udržitelné fungování rámce Unie by měly provedeny změny v nařízení (EU) 2021/1147.
- (44) Tímto nařízením není dotčena možnost členských států přijmout nebo provádět vnitrostátní programy pro přesídlování, například pokud poskytují dodatečný počet míst pro přijímání k celkovému počtu osob, které mají být přijaty v rámci plánu Unie.
- (45) Měla by být zajištěna provázanost s probíhajícími iniciativami v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání prováděnými podle unijního rámce.
- (46) Toto nařízení je v souladu se základními právy a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, a proto by mělo být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, zejména pokud jde o práva dítěte, právo na respektování rodinného života a obecné zásady zákazu diskriminace.
- (47) Jakékoliv zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení členskými státy by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁰⁾.
- (48) Jakékoli zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení agenturou pro azyl by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹¹⁾, jakož i s nařízením (EU) 2021/2303 a mělo by respektovat zásady nezbytnosti a proporcionality.
- (49) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení rámce Unie, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků rámce Unie pro přesídlování, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (50) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 a čl. 4a odst. 1 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (51) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením:

- a) se stanoví rámec Unie pro přesídlování a humanitární přijímání (dále jen „rámec Unie“) státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členských států s cílem udělit jim v souladu s tímto nařízením:
- i) mezinárodní ochranu nebo

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- ii) humanitární status podle vnitrostátního práva, které stanoví práva a povinnosti rovnocenné právům a povinnostem stanoveným v člancích 20 až 26 a v člancích 28 až 35 nařízení (EU) 2024/1347 pro osoby požívající doplňkové ochrany a
- b) se stanoví pravidla pro přijímání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti prostřednictvím přesídlení nebo humanitárního přijímání na území členských států s cílem provádět toto nařízení.
2. Toto nařízení nestanoví právo státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti požádat o přijetí nebo být přijat na území členského státu.
3. Toto nařízení neukládá členským státům povinnost státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti přijmout.
4. Členské státy přispívají k plánu Unie pro přesídlování a humanitární přijímání (dále jen „plán Unie“) uvedenému v článku 8 na dobrovolném základě. Údaje, které členské státy uvedou ve Výboru na vysoké úrovni pro otázky přesídlování a humanitárního přijímání, zřízeném podle článku 11, v souvislosti s podrobnostmi o své účasti, včetně druhu přijímání a regionů nebo třetích zemí, ze kterých budou přijímat, a o svých příspěvcích k celkovému počtu osob, které mají být podle plánu Unie přijaty, jsou stanoveny na dobrovolném základě.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „přesídlováním“ přijímání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti ze třetí země, do níž byla tato osoba vysídlena, na území členského státu, a to na základě postoupení případu od Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), přičemž daný státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti:
 - a) jsou způsobilí pro přijetí podle čl. 5 odst. 1;
 - b) nevztahují se na ně důvody pro odmítnutí stanovené v článku 6 a
 - c) byla jim udělena mezinárodní ochrana v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem a mají přístup k trvalému řešení;
- 2) „mezinárodní ochranou“ mezinárodní ochrana ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (EU) 2024/1347;
- 3) „humanitárním přijímáním“ přijímání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti ze třetí země, do níž byla tato osoba násilně vysídlena, na území členského státu, a to na základě postoupení případu od Agentury Evropské unie pro azyl (dále jen „agentura pro azyl“), UNHCR nebo jiného příslušného mezinárodního subjektu, vyžádá-li si je některý členský stát, přičemž daný státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti alespoň na základě počátečního posouzení:
 - a) jsou způsobilí pro přijetí podle čl. 5 odst. 2;
 - b) nevztahují se na ně důvody pro odmítnutí uvedené v článku 6 a
 - c) byla jim udělena mezinárodní ochrana v souladu s čl. 9 odst. 17 tohoto nařízení nebo humanitární status podle vnitrostátního práva, které stanoví práva a povinnosti rovnocenné právům a povinnostem stanoveným v člancích 20 až 26 a v člancích 28 až 35 nařízení (EU) 2024/1347 pro osoby požívající doplňkové ochrany;
- 4) „mimořádným přijímáním“ přijímání osob, které naléhavě potřebují právní či fyzickou ochranu nebo okamžitou lékařskou pomoc prostřednictvím přesídlení nebo humanitárního přijímání.

Článek 3

Rámec Unie pro přesídlování a humanitární přijímání

Rámec Unie:

- a) zajišťuje legální a bezpečný příchod státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří jsou způsobilí pro přijímání a na které se nevztahují důvody pro odmítnutí podle tohoto nařízení, na území členského státu, s cílem udělit jim mezinárodní ochranu v souladu s tímto nařízením, nebo humanitární status podle vnitrostátního práva uvedeného v čl. 2 bodu 3 písm. c), a vybízí všechny členské státy ke zintenzivnění jejich úsilí za tímto účelem;
- b) přispívá ke zvýšení příspěvku Unie k mezinárodním iniciativám v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání s cílem zvýšit celkový počet dostupných míst pro přesídlení a humanitární přijímání;
- c) přispívá k posílení partnerství Unie se třetími zeměmi v regionech, do nichž byl vysídlen značný počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu.

Článek 4

Určení regionů nebo třetích zemí, ze kterých se má uskutečnit přesídlování nebo humanitární přijímání do Unie

Určení regionů nebo třetích zemí, z nichž se uskutečňuje přesídlování nebo humanitární přijímání do Unie, se primárně zakládá na:

- a) prognóze UNHCR týkající se celosvětových potřeb v oblasti přesídlování;
- b) prostoru pro zlepšení ochrany a zvětšení ochranného prostoru ve třetích zemích;
- c) rozsahu a obsahu závazků týkajících se přesídlení nebo humanitárního přijímání, které třetí země přijaly s cílem kolektivně přispívat ke splnění celosvětových potřeb v oblasti přesídlování podle UNHCR.

Článek 5

Způsobilost k přijetí

1. Pro účely přesídlení jsou způsobilí k přijetí tito státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, patří-li alespoň do jedné z kategorií uvedených v odst. 3 písm. a):

- a) státní příslušníci třetích zemí, kteří se v důsledku oprávněných obav před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských, národnostních, zastávání určitých politických názorů nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským skupinám, jak jsou vymezeny v článku 10 nařízení (EU) 2024/1347, nacházejí mimo zemi své státní příslušnosti a nejsou schopni přijmout, nebo vzhledem k uvedeným obavám odmítají ochranu této země, nebo osoby bez státní příslušnosti, které se ze stejných důvodů nacházejí mimo zemi předchozího obvyklého pobytu a které se nemohou nebo vzhledem k uvedeným obavám odmítají do této země vrátit nebo
- b) státní příslušníci třetích zemí, kteří se nacházejí mimo zemi své státní příslušnosti nebo osoby bez státní příslušnosti, které se nacházejí mimo zemi svého předchozího obvyklého pobytu a u nichž existují závažné důvody domnívat se, že pokud by byli vráceni do země svého původu nebo, v případě osob bez státní příslušnosti, do země jejich předchozího obvyklého pobytu, byli by vystaveni reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu, jak je vymezena v článku 15 nařízení (EU) 2024/1347, a tudíž nemohou, nebo kvůli těmto rizikům nechtějí využít ochrany této země.

Osoby, jejichž ochrana nebo podpora jim poskytovaná ze strany jiných orgánů nebo agentur OSN, než je UNHCR, byla ukončena z jakéhokoli důvodu, aniž by bylo jejich postavení s konečnou platností vyřešeno v souladu s příslušnými rezolucemi přijatými Valným shromážděním OSN, se považují za splňující kritéria způsobilosti stanovená v tomto odstavci.

2. Pro účely humanitárního přijímání jsou způsobilí k přijetí tito státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, spadají-li zároveň alespoň na základě počátečního posouzení alespoň do jedné z kategorií uvedených v odstavci 3:

- a) státní příslušníci třetích zemí, kteří se v důsledku oprávněných obav před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských, národnostních, zastávání určitých politických názorů nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám, jak jsou vymezeny v článku 10 nařízení (EU) 2024/1347, nacházejí mimo zemi své státní příslušnosti a nejsou schopni přijmout, nebo vzhledem k uvedeným obavám odmítají ochranu této země, nebo osoby bez státní příslušnosti, které se ze stejných důvodů nacházejí mimo zemi svého předchozího obvyklého pobytu a které se nemohou nebo vzhledem k uvedeným obavám odmítají do této země vrátit; nebo
- b) státní příslušníci třetích zemí, kteří se nacházejí mimo zemi své státní příslušnosti nebo osoby bez státní příslušnosti, které se nacházejí mimo zemi předchozího obvyklého pobytu a u nichž existují závažné důvody domnívat se, že pokud by byli vráceni do země svého původu nebo, v případě osob bez státní příslušnosti, do země svého předchozího obvyklého pobytu, byli by vystaveni reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu, jak je vymezena v článku 15 nařízení (EU) 2024/1347, a tudíž nemohou, nebo kvůli těmto rizikům nechtějí využít ochrany této země.

Osoby, jejichž ochrana nebo podpora jim poskytovaná ze strany jiných orgánů nebo agentur OSN, než je UNHCR, byla ukončena z jakéhokoli důvodu, aniž by bylo jejich postavení s konečnou platností vyřešeno v souladu s příslušnými rezolucemi přijatými Valným shromážděním OSN, se považují za splňující kritéria způsobilosti stanovená v tomto odstavci.

3. Aby byli způsobilí k přijetí podle tohoto článku, musí státní příslušníci třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti spadat rovněž alespoň do jedné z těchto kategorií

a) zranitelné osoby zahrnující:

- i) ženy a dívky v ohrožení;
- ii) nezletilé osoby, včetně nezletilých osob bez doprovodu;
- iii) osoby, které byly vystaveny násilí nebo mučení, mimo jiné na základě pohlaví nebo sexuální orientace;
- iv) osoby, které potřebují právní nebo fyzickou ochranu, včetně ochrany před navrácením;
- v) osoby, které potřebují zdravotní péči, i v případech, kdy neodkladná zdravotní péče není dostupná v zemi, do které byly tyto osoby násilně vysídleny;
- vi) osoby se zdravotním postižením;
- vii) osoby, které nemají vyhlídku na žádné jiné trvalé řešení, zejména osoby v dlouhodobé uprchlické situaci;

b) v případě humanitárního přijímání rodinní příslušníci státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti legálně pobývajících na území členského státu nebo občanů Unie uvedení v odstavci 4.

4. S cílem zajistit celistvost rodiny by měli být pro přijetí způsobilí rovněž tito rodinní příslušníci státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří mají být přijati:

- a) manžel či manželka nebo nesezdaný partner či partnerka žijící v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právu nebo praxi dotčeného členského státu přistupuje podobně jako k párům sezdaným podle jeho práva o státních příslušnicích třetí země nebo osobách bez státní příslušnosti;
- b) nezletilé děti za podmínky, že jsou svobodné, a to bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené nebo uznané ve smyslu vnitrostátního práva;
- c) otec, matka nebo jiná dospělá osoba odpovědná za nesezdanou nezletilou osobu v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí dotčeného členského státu;

- d) sourozenec nebo sourozenci;
- e) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří jsou závislí na pomoci svých dětí, rodičů nebo jiného rodinného příslušníka v důsledku těhotenství, narození dítěte, vážného duševního nebo fyzického onemocnění, vážného zdravotního postižení nebo vysokého věku, za předpokladu, že rodinné vazby existovaly v zemi původu, že jsou toto dítě nebo rodič nebo jiný rodinný příslušník schopni se o závislou osobu postarat a že dotčené osoby vyjádřily svůj úmysl písemně.

Při uplatňování tohoto odstavce členské státy řádně zohlední nejlepší zájem dítěte. Pokud je státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti nezletilá osoba, která uzavřela manželství, avšak nedoprovází ji její manžel či manželka, může být nejlepší zájem této nezletilé osoby spatřován ve spojení s její původní rodinou.

Článek 6

Důvody pro odmítnutí přijetí

1. Přijetí podle tohoto nařízení se odmítne těmto státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti:
- a) osoby, kterým příslušné orgány země, ve které se usadili, přiznaly práva a povinnosti spojené s udělením státní příslušnosti této země nebo práva a povinnosti jim rovnocenné;
- b) osoby, ve vztahu k nimž se lze oprávněně domnívat, že:
- i) se dopustily zločinu proti míru, válečného zločinu nebo zločinu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních nástrojů obsahujících ustanovení o těchto zločinech;
 - ii) se dopustily závažného trestného činu;
 - iii) jsou vinny činy, které jsou v rozporu s cíli a zásadami OSN uvedenými v preambuli a v člancích 1 a 2 Charty OSN;
- c) osoby, u nichž se lze z opodstatněných důvodů domnívat, že představují nebezpečí pro společnost, veřejný pořádek, bezpečnost nebo veřejné zdraví členského státu posuzujícího spis týkající se jejich přijetí;
- d) osoby, k nimž byl vydán záznam v Schengenském informačním systému nebo ve vnitrostátní databázi členského státu za účelem odepření vstupu;
- e) osoby, kterým byla udělena mezinárodní ochrana nebo humanitární status podle vnitrostátního práva, jak je uvedeno v čl. 2 bodu 3 písm. c);
- f) osoby, kterým členský stát v průběhu tří let před přijetím odmítl přijetí podle písmene c) nebo d) tohoto pododstavce.

Písmeno b) prvního pododstavce se vztahuje rovněž na osoby, které podněcují k páčání trestných činů v něm uvedených nebo se na jejich páčání jinak podílejí.

2. Přijetí podle tohoto nařízení může být odmítnuto těmto státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti:
- a) osobám, které během tří let před přijetím neudělily svůj souhlas s přijetím do určitého členského státu nebo tento souhlas následně vzaly zpět podle článku 7, za předpokladu, že byly informovány o důsledcích takového zpětvzetí v souladu s čl. 9 odst. 4 písm. b);
- b) osoby, které spáchaly jeden nebo více trestných činů, na které se nevztahuje ustanovení odst. 1 prvního pododstavce písm. b) a za které by jim byl uložen trest s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně jednoho roku odnětí svobody, kdyby byly spáchány ve členském státě, který posuzuje spis týkající se přijetí, ledaže by trestní stíhání nebo potrestání byly promlčeny, nebo, v případě odsouzení za takový trestný čin, záznam vztahující se k tomuto odsouzení by byl vymazán z vnitrostátního rejstříku trestů v souladu s právem členského státu, který posuzuje spis týkající se přijetí;

- c) osoby, které odmítají účastnit se orientačních programů před odjezdem podle čl. 9 odst. 22;
- d) osoby, ve vztahu k nimž nemůže členský stát poskytnout odpovídající podporu, již daná osoba potřebuje na základě své zranitelnosti.

3. Důvody stanovené v tomto článku se uplatní za předpokladu, že jsou použity bez diskriminace, mimo jiné na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických názorů či jakýchkoli jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek 7

Souhlas

1. Postup přijímání stanovený v článku 9 se použije pro státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří vyjádřili svůj souhlas s přijetím a kteří svůj souhlas následně nevezali nazpět, mimo jiné odmítnutím přijetí v konkrétním členském státě.
2. Pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti neposkytne dostupné údaje nebo informace nezbytné pro provádění postupu podle čl. 9 odst. 3 nebo se nedostaví k osobnímu pohovoru stanovenému v čl. 9 odst. 6, lze mít za to, že mlčky vzala zpět souhlas s přijetím podle odstavce 1 tohoto článku, ledaže tato osoba nebyla informována v souladu s čl. 9 odst. 4, splní povinnosti v přiměřené lhůtě nebo může prokázat, že neposkytnutí údajů nebo informací či nedostavení se k osobnímu pohovoru bylo způsobeno okolnostmi, které tato osoba nemohla ovlivnit.

Článek 8

Plán Unie pro přesídlování a humanitární přijímání

1. Na základě návrhu Komise přijme Rada prostřednictvím prováděcího aktu dvouletý plán Unie pro přesídlování a humanitární přijímání (dále jen „plán Unie“), a to v roce, který předchází dvouletému období, v němž má být prováděn.

Komise informuje neprodleně Evropský parlament o navrženém plánu Unie a Rada informuje Evropský parlament pravidelně o pokroku při přijímání plánu Unie.

Rada bez odkladu informuje Evropský parlament a Komisi o konečném návrhu plánu Unie. Rada předá plán Unie Evropskému parlamentu neprodleně po jeho přijetí.

2. Při provádění tohoto článku Rada a Komise řádně zohlední výsledek zasedání Výboru na vysoké úrovni pro otázky přesídlování a humanitárního přijímání zřízeného na základě článku 11 a prognózy UNHCR týkající se celosvětových potřeb v oblasti přesídlování.

3. Plán Unie obsahuje:

- a) celkový počet osob, které mají být přijaty na území členských států, s uvedením podílu osob, kterých se týká přesídlení, humanitární přijímání a mimořádné přijímání, přičemž podíl osob, kterých se týká přesídlení, nemá být nižší než přibližně 60 % celkového počtu osob, které mají být přijaty;
- b) podrobné údaje o účasti členských států a jejich příspěvcích k celkovému počtu osob, které mají být přijaty, a o podílu osob, kterých se týká přesídlení, humanitární přijímání a mimořádné přijímání v souladu s písmenem a) tohoto odstavce, přičemž se v plné míře respektují údaje, které členské státy uvedly ve Výboru na vysoké úrovni pro otázky přesídlování a humanitárního přijímání zřízeném podle článku 11;

- c) specifikaci regionů nebo třetích zemí, z nichž se má přesídlování nebo humanitární přijímání uskutečnit, podle článku 4;

4. Plán Unie může v případě potřeby zahrnovat:
 - a) popis konkrétní skupiny nebo skupin státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, na které se plán Unie vztahuje;
 - b) ujednání o místní koordinaci, jakož i praktické spolupráci mezi členskými státy s podporou agentury pro azyl v souladu s článkem 10 a se třetími zeměmi, UNHCR a dalšími příslušnými partnery.
5. Mimořádné přijímání se použije bez ohledu na regiony nebo třetí země, z nichž se má přesídlení nebo humanitární přijímání uskutečnit.
6. Vyžadují-li to nové okolnosti, jako je nepředvídaná humanitární krize mimo tyto regiony nebo třetí země uvedené v plánu Unie, Rada na návrh Komise případně plán Unie pozmění tím, že doplní regiony nebo třetí země, ze kterých se má uskutečnit přijímání podle článku 4.

Článek 9

Postup přijímání

1. V případě přesídlení členské státy za účelem provádění plánu Unie požádají UNHCR, aby jim postoupil případy státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti.

V případě humanitárního přijímání členské státy za účelem provádění plánu Unie mohou požádat agentura pro azyl a UNHCR nebo jiný příslušný mezinárodní subjekt, aby jim postoupil případy státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti.

2. Členský stát posoudí, zda státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti uvedená v odstavci 1 spadá do oblasti působnosti plánu Unie.

Členský stát může dát přednost státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti, která:

- a) má rodinné vazby se státními příslušníky třetích zemí nebo osobami bez státní příslušnosti oprávněně pobývajících v členském státě nebo s občany Unie;
- b) prokázala sociální vazby nebo jiné charakteristiky, které mohou usnadnit integraci v členském státě, který provádí postup přijímání, včetně příslušných jazykových dovedností nebo předchozího pobytu v tomto členském státě;
- c) potřebuje zvláštní ochranu či je zranitelnou osobou.

3. Po zjištění totožnosti státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti spadajících do oblasti působnosti plánu Unie, v souvislosti s nimiž hodlá provést postup přijímání, zaregistruje členský stát ve vztahu k této osobě tyto informace:

- a) jméno, datum narození, pohlaví, státní příslušnost státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti;
- b) druh a číslo veškerých dokladů totožnosti nebo cestovních dokladů státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti a
- c) datum a místo registrace a orgán provádějící registraci.

V průběhu registrace mohou být shromažďovány doplňující údaje nezbytné pro provádění odstavců 6 a 9.

4. Členské státy informují státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, v souvislosti s nimiž provádějí postup přijímání, o:

- a) cílech a jednotlivých krocích v rámci postupu přijímání;
- b) důsledcích zpětvzetí souhlasu podle článku 7 a odmítnutí účasti v orientačních programech před odjezdem podle odstavce 22 tohoto článku.

5. Členské státy poskytnou státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti, v souvislosti s nimiž provádějí postup přijímání, v okamžiku, kdy jsou shromažďovány osobní údaje, písemně a v případě potřeby ústně, informace, které jsou povinny poskytnout podle nařízení (EU) 2016/679. Tyto informace se poskytují ve stručné, transparentní, srozumitelné a snadno přístupné formě, za použití jasného a jednoduchého jazyka přizpůsobeného potřebám nezletilých osob a osob se zvláštními potřebami v jazyce, kterému státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti rozumí nebo u něhož lze důvodně předpokládat, že mu rozumí.

6. Členské státy posoudí, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, v souvislosti s nimiž provádějí postup přijímání, splňují kritéria způsobilosti stanovená v článku 5 a zda se na ně nevztahují důvody pro odmítnutí stanovené v článku 6.

Členské státy provedou toto posouzení zejména na základě písemných dokladů, případně včetně informací UNHCR ohledně toho, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti splňují podmínky pro přiznání postavení uprchlíka, na základě osobního pohovoru či na základě kombinace obou přístupů.

7. V případě přesídlení požádají členské státy UNHCR, aby provedl úplné posouzení toho, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, jichž se týká postup přijímání:

- a) spadají do oblasti působnosti plánu Unie;
- b) spadají do jedné z kategorií zranitelnosti uvedených v čl. 5 odst. 3 písm. a) nebo mají rodinné vazby podle čl. 5 odst. 4, přičemž takové posouzení zdůvodní;
- c) splňují podmínky pro přiznání postavení uprchlíka ve smyslu článku 1 Ženevské úmluvy.

Členské státy mohou požadovat, aby byla zohledněna kritéria stanovená ve druhém pododstavci odstavce 2.

8. V případě humanitárního přijímání mohou členské státy požádat, aby UNHCR posoudil, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž případy jim UNHCR postoupil:

- a) splňují podmínky pro přiznání postavení uprchlíka ve smyslu článku 1 Ženevské úmluvy;
- b) spadají do jedné z kategorií zranitelnosti uvedených v čl. 5 odst. 3 písm. a) nebo mají rodinné vazby podle čl. 5 odst. 3 písm. b).

Členské státy mohou požadovat, aby byla zohledněna kritéria stanovená ve druhém pododstavci odstavce 2.

9. Členské státy dospějí k závěru o přijetí státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na základě posouzení uvedeného v odstavci 6 co nejdříve a nejpozději sedm měsíců ode dne registrace. Členské státy mohou tuto lhůtu prodloužit až o tři měsíce v případě složitých skutkových nebo právních otázek.

10. V případě mimořádného přijímání dospějí členské státy k závěru co nejdříve a vynasnaží se tak učinit nejpozději do jednoho měsíce ode dne registrace.

11. Členské státy postup přijímání přeruší, pokud státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti vzali zpět souhlas s přijetím podle článku 7.

Členský stát může přerušit postup přijímání za těchto okolností:

- a) pokud dospěl k závěru, že celkový počet přijatých státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti přesahuje jeho příspěvek stanovený v plánu Unie;
- b) pokud dospěje k závěru, že dá přednost státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti podle odst. 2 písm. c);
- c) pokud dospěje k závěru, že není schopen splnit lhůtu uvedené v odstavci 9, z důvodů, které nemůže ovlivnit.

S výhradou kapitoly V nařízení (EU) 2016/679 se důvody přerušení sdělí UNHCR, je-li to nezbytné pro plnění úkolů UNHCR týkajících se postupování případů státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti členským státům nebo třetím zemím v souladu s tímto nařízením nebo s jeho mandátem, ledaže existuje převažující veřejný zájem tak neučinit.

12. Členské státy uchovávají údaje osob, kterým podle vnitrostátního práva udělily mezinárodní ochranu nebo vnitrostátní humanitární status v souladu s tímto nařízením, po dobu pěti let ode dne registrace. V případě osob, kterým bylo odmítnuto přijetí z některého z důvodů uvedených v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. f), se tyto údaje uchovávají po dobu tří let ode dne, kdy byl přijat negativní závěr o ukončení postupu přijímání.

Po uplynutí příslušného období musí členské státy tyto údaje vymazat. Členské státy vymažou údaje o osobě, která získá občanství některého členského státu před uplynutím této lhůty, jakmile se dozví, že dotčená osoba takové občanství získala.

V případě, že členský stát ukončí postup přijímání podle prvního pododstavce odstavce 11, členský stát uchová uvedené údaje týkající se dotčené osoby po tři roky ode dne tohoto ukončení. V případě, že členský stát ukončí postup přijímání podle druhého pododstavce odstavce 11, členský stát vymaže uvedené údaje týkající se dotčené osoby ke dni tohoto ukončení.

13. Pokud je závěr členského státu podle odstavce 9 negativní, dotčený státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti nebudou do tohoto členského státu přijati.

S výhradou kapitoly V nařízení (EU) 2016/679 se důvody negativního závěru sdělí UNHCR, je-li to nezbytné pro plnění úkolů UNHCR týkajících se postupování případů státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti členským státům nebo třetím zemím v souladu s tímto nařízením nebo s jeho mandátem, ledaže existuje převažující veřejný zájem tak neučinit.

Každý členský stát, který dospěl k negativnímu závěru podle prvního pododstavce, může požadovat, aby jej jiný členský stát konzultoval při posuzování spisu týkajícího se přijetí prováděného tímto jiným členským státem.

14. Je-li závěr členského státu podle odstavce 9 kladný, použijí se odstavce 15 až 22 před vstupem dotyčné osoby na jeho území nebo po něm.

15. Podle odstavce 14 tohoto článku, přijme členský stát tam uvedený rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka, pokud dotčený státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti splňují podmínky pro přiznání postavení uprchlíka, nebo o udělení statusu doplňkové ochrany, pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti splňují podmínky pro doplňkovou ochranu.

Takové rozhodnutí má stejný účinek jako rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo udělení statusu doplňkové ochrany podle článku 13 nebo 18 nařízení (EU) 2024/1347, poté, co dotčená osoba vstoupí na území členského státu.

Členské státy mohou vydávat povolení k pobytu s trvalou či neomezenou dobou platnosti za podmínek, které jsou příznivější, v souladu s článkem 13 směrnice Rady 2003/109/ES⁽¹²⁾.

16. Podle odstavce 14 tohoto článku, přijme členský stát tam uvedený rozhodnutí o vydání povolení k pobytu v případě rodinného příslušníka státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti podle čl. 5 odst. 4, který sám nesplňuje podmínky pro individuální udělení mezinárodní ochrany.

Takové rozhodnutí má stejný účinek jako rozhodnutí vydat povolení k pobytu podle čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1347, poté, co dotčená osoba vstoupí na území členského státu.

17. Podle odstavce 14 tohoto článku, může členský stát tam uvedený v případě humanitárního přijímání udělit mezinárodní ochranu nebo, aniž je dotčeno právo požádat o mezinárodní ochranu, humanitární status podle vnitrostátního práva, které stanoví práva a povinnosti rovnocenné právům a povinnostem stanoveným v článcích 20 až 26 a v článcích 28 až 35 nařízení (EU) 2024/1347 pro osoby požívající doplňkové ochrany.

Takové rozhodnutí nabývá účinku poté, co dotčená osoba vstoupí na území členského státu.

⁽¹²⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

18. Podle odstavce 14 tohoto článku, přijme členský stát tam uvedený rozhodnutí o vydání povolení k pobytu v případě rodinného příslušníka dotčeného státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti podle čl. 5 odst. 4, který sám nesplňuje podmínky pro individuální udělení mezinárodní ochrany nebo humanitárního statusu podle vnitrostátního práva, jak je uvedeno v čl. 2 bodu 3 písm. c).

Takové rozhodnutí má stejný účinek jako rozhodnutí vydat povolení k pobytu podle čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1347, poté, co dotčená osoba vstoupí na území členského státu.

19. Podle odstavce 14 tohoto článku oznámí členský stát tam uvedený nebo příslušný partner jednající jménem členského státu v souladu s čl. 10 odst. 3 veškerá rozhodnutí podle odstavců 15 a 17 tohoto článku dotčeným státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti.

Pokud bylo takové rozhodnutí přijato před vstupem dotčené osoby na území tohoto členského státu, může být takové oznámení učiněno po tomto vstupu.

20. Podle odstavce 14 tohoto článku vynaloží členský stát tam uvedený veškeré úsilí k zajištění vstupu na své území co nejdříve a nejpozději dvanáct měsíců ode dne takového závěru.

V případě mimořádného přijetí členský stát zajistí rychlé přemístění státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti po datu kladného závěru podle odstavce 9.

21. Podle odstavce 14 tohoto článku nabídne členský stát tam uvedený, je-li to nezbytné, zorganizování cesty, včetně lékařských prohlídek ověřujících způsobilost k cestě, a zajistí bezplatnou přepravu na své území, v případě potřeby včetně usnadnění výstupních procedur ve třetí zemi, z níž jsou státní příslušníci třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti přijímáni.

Pokud členský stát organizuje cestu podle prvního pododstavce, zohlední zvláštní potřeby dotčených osob s ohledem na jejich případné zranitelnosti.

22. Podle odstavce 14 tohoto článku nabídne členský stát tam uvedený, pokud je to možné, státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti před jejich odjezdem orientační programy, které jsou zdarma a snadno dostupné a mohou zahrnovat informace o jejich právech a povinnostech, jazykové kurzy a informace týkající se sociální, kulturní a politické situace daného členského státu.

Pokud není možné takové orientační programy poskytnout, poskytnou členské státy státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti přinejmenším informace o jejich právech a povinnostech.

23. Osobní údaje zpracovávané členským státem podle tohoto článku nesmějí být předány nebo zpřístupněny třetí zemi, mezinárodnímu subjektu či soukromému subjektu usazenému v Unii či ve třetí zemi v jiných případech, než které jsou stanoveny v tomto článku.

24. Členské státy předají údaje týkající se osob spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení v souladu s článkem 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1358⁽¹³⁾.

25. Ve všech fázích postupu přijímání nesmí členské státy diskriminovat žádné osoby na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických názorů či jakýchkoli jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1358 ze dne 14. května 2024 zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání biometrických údajů za účelem účinného uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 a (EU) 2024/1350 a směrnice Rady 2001/55/ES a za účelem zjištění totožnosti neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/818 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 (Úř. věst. L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

Článek 10

Operativní spolupráce

1. Aby se usnadnilo provádění plánu Unie, členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa a mohou se rozhodnout, že ve třetích zemích jmenují styčné důstojníky.

2. Agentura pro azyl může poskytovat členským státům podporu na základě jejich žádosti v souladu s čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení, nebo, je-li tak stanoveno v plánu Unie, v souladu s čl. 8 odst. 4 písm. b) tohoto nařízení. Uvedená podpora může zahrnovat koordinaci technické spolupráce mezi členskými státy, pomoc členským státům při provádění plánu Unie, odbornou přípravu personálu provádějícího postupy přijímání, poskytování informací státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti podle čl. 9 odst. 4, 5 a 25 tohoto nařízení, usnadňování sdílení infrastruktury a pomoc členským státům při spolupráci se třetími zeměmi za účelem provádění postupů přijímání podle nařízení (EU) 2021/2303.

Agentura pro azyl může rovněž koordinovat výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy pro účely provádění tohoto nařízení a integrace přesídlených osob v jejich hostitelské společnosti.

3. Za účelem provádění plánu Unie a zejména oznamování rozhodnutí přijatých členskými státy v souladu s čl. 9 odst. 15 a 17 dotčeným státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti a provádění orientačních programů před odjezdem, lékařských prohlídek ověřujících způsobilost k cestě zorganizování cesty a dalších praktických opatření mohou členským státům pomáhat příslušní partneři na žádost členského státu nebo v souladu s ujednáními o místní koordinaci a praktické spolupráci pro plán Unie podle čl. 8 odst. 4 písm. b).

Článek 11

Výbor na vysoké úrovni pro otázky přesídlování a humanitárního přijímání

1. Zřizuje se Výbor na vysoké úrovni pro otázky přesídlování a humanitárního přijímání (dále jen „výbor na vysoké úrovni“). Skládá se ze zástupců Evropského parlamentu, Rady, Komise a členských států.

K účasti na zasedáních výboru na vysoké úrovni jsou přizváni zástupci agentury pro azyl, UNHCR a Mezinárodní organizace pro migraci.

Další příslušné organizace, včetně organizací občanské společnosti, mohou být vyzvány, aby se účastnily zasedání výboru na vysoké úrovni, pokud se týkají oblastí jejich odbornosti.

Pokud Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko vyjádří záměr podílet se na provádění plánu Unie, jejich zástupci budou přizváni k účasti na zasedáních výboru na vysoké úrovni.

2. Výboru na vysoké úrovni předsedá Komise. Schází se nejméně jednou ročně a kdykoli je to nutné na pozvání Komise nebo na žádost členského státu nebo Evropského parlamentu.

3. Výbor na vysoké úrovni poskytuje poradenství Komisi v otázkách týkajících se provádění rámce Unie, a to i ohledně doporučeného počtu osob, jež mají být přijaty, a regionů nebo třetích zemí, z nichž má k přijímání těchto osob dojít, a to se zohledněním prognózy UNHCR týkající se celosvětových potřeb v oblasti přesídlování. Může činit doporučení.

Komise zveřejní zápisy ze zasedání výboru na vysoké úrovni, ledaže by jejich zveřejnění ohrozilo ochranu jakéhokoli veřejného nebo soukromého zájmu podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁴⁾.

4. Komise konzultuje výbor na vysoké úrovni a zohlední výsledky zasedání výboru na vysoké úrovni, pokud jde o otázky týkající se provádění rámce Unie.

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

5. V návaznosti na výsledek zasedání výboru na vysoké úrovni podle tohoto článku vyzve Komise členské státy, aby uvedly podrobné údaje o své účasti a svých dobrovolných příspěvcích k celkovému počtu osob, které mají být přijaty, včetně druhu přijímání a regionů či třetích zemí, z nichž se má přijímání uskutečnit v souladu s články 4 a 8.
6. Komise z vlastního podnětu nebo na základě doporučení ze strany jednoho nebo více členských států nebo Evropského parlamentu svolá zasedání výboru na vysoké úrovni za účelem projednání případného přijetí osob podle čl. 8 odst. 6 v reakci na nové okolnosti, jako je například nepředvídaná humanitární krize v regionech nebo třetích zemí, které nejsou zahrnuty v plánu Unie.
7. Výbor na vysoké úrovni může v případě potřeby přijmout svůj jednací řád.

Článek 12

Přidružení Islandu, Lichtenštejska, Norska a Švýcarska

Island, Lichtenštejsko, Norsko a Švýcarsko by měly být přizvány, aby se zapojily do provádění plánu Unie. Takové přidružení náležitě zohlední toto nařízení, zejména pokud jde o postup stanovený v článku 9 a práva a povinnosti přijatých osob.

Článek 13

Finanční podpora

Finanční podpora členskými státy na přesídlení a humanitární přijímání se provádí v souladu s nařízením (EU) 2021/1147.

Článek 14

Změny nařízení (EU) 2021/1147

Nařízení (EU) 2021/1147 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) ‚přijímáním osob z humanitárních důvodů‘ humanitární přijímání ve smyslu čl. 2 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1350 (*);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1350 ze dne 14. května 2024, kterým se zřizuje rámec Unie pro přesídlování a humanitární přijímání a mění nařízení (EU) 2021/1147 (Úř. věst. L, 2024/1350, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).“;

b) bod 8 se nahrazuje tímto

„8) ‚přesídlením‘ přesídlení ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) 2024/1350“.

2) v článku 19 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Členské státy obdrží kromě svého přidělu podle čl. 13 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení částku 10 000 EUR za každou osobu přijatou prostřednictvím přesídlení podle rámce Unie pro přesídlování a humanitární přijímání zřízeného nařízením (EU) 2024/1350.

2. Členské státy obdrží kromě svého přidělu podle čl. 13 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení částku 6 000 EUR za každou osobu přijatou prostřednictvím humanitárního přijímání podle rámce Unie pro přesídlování a humanitární přijímání zřízeného nařízením (EU) 2024/1350 nebo osobu přijatou v rámci vnitrostátního programu pro přesídlování.

3. Částka uvedená v odstavci 2 se zvyšuje na 8 000 EUR za každou osobu přijatou prostřednictvím humanitárního přijímání nebo v rámci vnitrostátního programu pro přesídlování, která patří do jedné nebo více z těchto zranitelných skupin:

- a) ohrožené ženy a děti;
- b) nezletilé osoby bez doprovodu;
- c) osoby, které mají zdravotní potřeby, jež lze řešit pouze humanitárním přijetím;
- d) osoby, které potřebují humanitární přijetí za účelem právní či fyzické ochrany, včetně obětí násilí nebo mučení.“

Článek 15

Hodnocení a přezkum

1. Do 12. června 2028 předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování tohoto nařízení, včetně ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. b), a o příspěvcích členských států k provádění plánu Unie v souladu s článkem 8 a o snaze všech členských států vystupňovat své úsilí v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání s cílem významně přispět k naplnění celosvětových potřeb v oblasti přesídlování. Ke zprávě se ve vhodných případech připojí návrhy na dosažení tohoto cíle.
2. Členské státy Komisi a agentuře pro azyl poskytnou informace nezbytné pro vypracování zprávy Komise pro účely odstavce 1.
3. Evropský parlament a Rada na základě návrhu Komise přezkoumají toto nařízení do dvou let od předložení zprávy Komise podle odstavce 1, přičemž zohlední obsah této zprávy.

Článek 16

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Ustanovení čl. 9 odst. 24 se použije ode dne 12. června 2026.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 14. května 2024.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předsedkyně
H. LAHBIB